XXII. évf. 1. szám 2010. január-február

MARANA THA

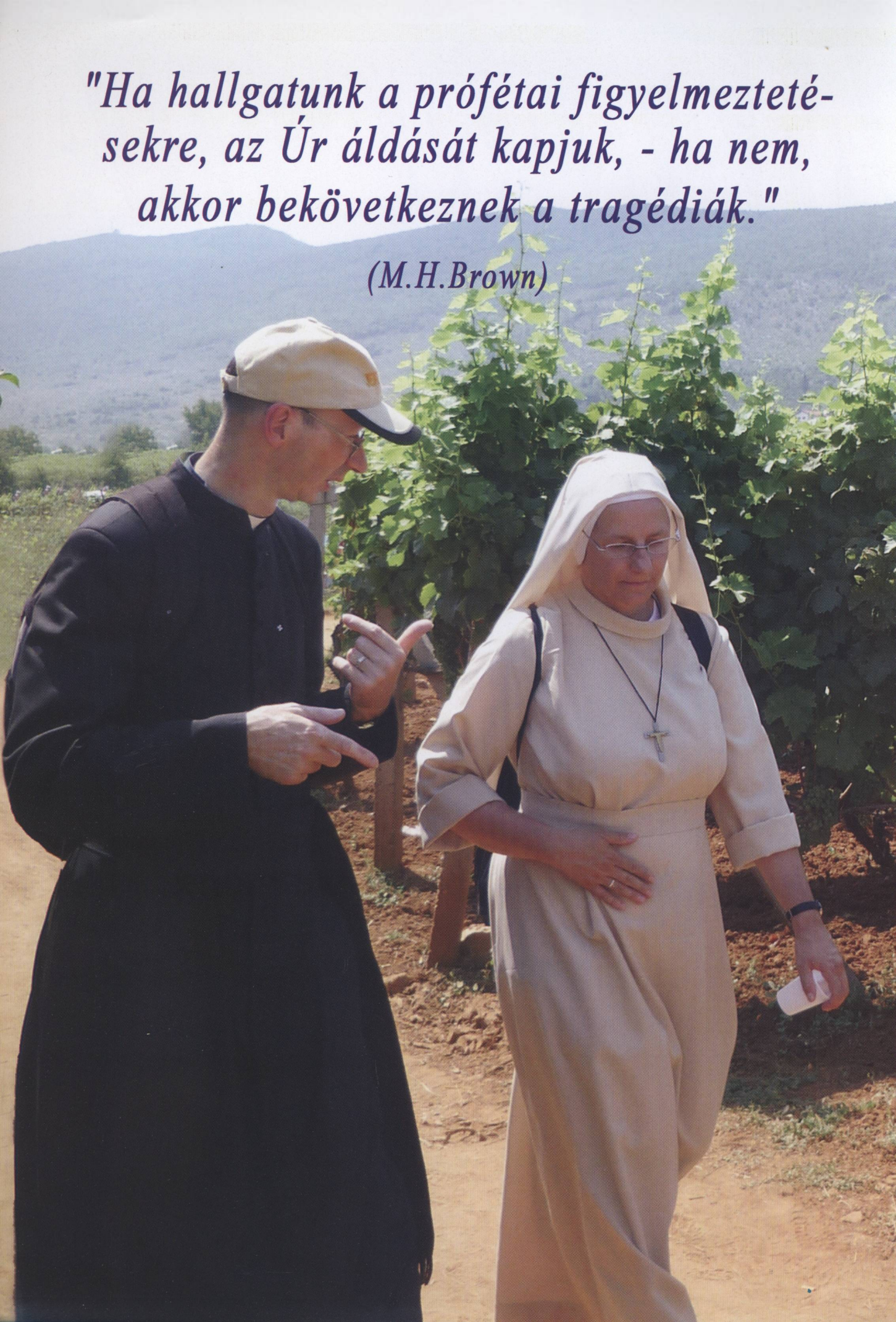
Jöjj el Uram! Jel. 22,20

A Katolikus Karizmatikus Megújulás lapja

Leo Tanner:
Jézus második eljövetele...

Ketteler:
Papságom története...

"Ha hallgatunk a prófétai figyelmeztetésekre, az Úr áldását kapjuk, - ha nem, akkor bekövetkeznek a tragédiák."
(M.H.Brown)

Szeretni egész éven át

Újév! Előttünk áll 365 nap, tele titokkal, meglepetéssel, váratlan eseményekkel, politikai fordulatokkal, gazdasági nehézségekkel, megélhetési gondokkal. A hívő embernek ezek között a kordinátáik között kell megtalálnia a békét és a hitet, és a szeretet megvalósítását. Mert az evangélium nem ment fel az utóbbi alól a megélhetési gondok miatt. Szeretni minden élethelyzetben, egészen a halálig! Ez egy bátor cselekedet! Ezt nem tudja akárki megvalósítani! Csak az, aki állandó kapcsolatban van a szeretet forrásával: Jézus Krisztussal!

Az új esztendő első napjai ezt akarják tudatosítani bennünk: Ember, ismerd fel felelősséged nagyságát! Egyetlen életed van. Ha ezt elrontod, örökre elrontod! Ha pedig fölépíted a szeretetben, örökre boldog lehetsz Istennél! Nincs lehetőség a kísérletezésre. Minden kimondott szó, minden cselekedet beleépül lényedbe. Az Ige elhangzott: *„Szeressétek egymást, mint ahogy én szerettelek titeket"* (Jn 15,12). Senki nem mondhatja, hogy nem tudom, hogyan kell élni! Senki nem mondhatja, hogy nem ismerem az életem célját. Mert a cél: megismerni Azt, aki azt mondta magáról, hogy Ő *„az út, az igazság és az élet"* (Jn 14,6). Ha Ő az Út, akkor járni kell tanításának útján. Mit tanított a mi Urunk?

1. **Bocsáss meg mindenkinek!** Az ember szíve nagyon kemény. A megbocsátás néha lehetetlennek tűnik. Sík Sándornak van egy kedves elbeszélése egy édesanyáról, aki Betlehemben élt Jézus idejében. Amikor Heródes katonái legyilkolták a betlehemi gyermekeket, az ő két kisfiát is megölték. Az anya, akit Ráchelnek hívtak, tele volt fájdalommal és gyűlölettel. Elhatározta, hogy utánamegy a menekülő szent családnak és bosszút áll. Néhány órai gyaloglás után utolérte őket. Mária szelíden ránézett és kedvesen megkérdezte: „Miért jöttél utánunk, jó asszony?" Ráchel, amint meglátta a kis Jézus szépségét, Mária jóságos tekintetét, a gyűlölet könnyei örömkönnyekké változtak. „Azért jöttem, azért jöttem..." – mondta könnyek között –, „hogy még egyszer láthassam népünk reménységét, megváltó királyomat!" Mária odanyújtotta neki a Gyermeket, Ráchel megcsókolta, és minden fájdalma ellenére sírni kezdett a boldogságtól. Az ember akkor a legnagyobb, amikor meg tud bocsátani. Az újév első napján azt kéri tőlünk az Úr, engedjük el az elmúlt év minden csalódását, a bennünk levő haragot és a tiszta szív bizalmával forduljunk Felé és egymás felé. Jézus azt kéri tőlünk, hogy ajándékozzuk meg egymást jósággal.

2. **A jóság mosolya.** Van egy kimeríthetetlen kincsesbánya bennünk. A jóság kincsesbányája. Mindig adhatunk belőle, és boldoggá tehetjük vele környezetünket. Teréz anyát megkérdezték egyszer, hogy a feleségek mivel tudnák boldoggá tenni férjeiket? Teréz anya azt mondta, hogy egy mosollyal. „Amikor este ajtót nyittok hazatérő férjetek előtt, akkor fogadjátok egy kedves mosollyal és boldoggá teszitek őket." A jóság együttjár a segítőkészséggel, a jót akarással, együttérzéssel. Ezek mind nélkülözhetetlenek a hétköznapok küzdelmében. Most, amikor egyre kevesebb a pénzünk, jó, ha felfedezzük belső kincseinket, amelyekkel boldoggá tehetünk másokat. A kedvesség minden ember szívét megérinti, mert olyan, mint a napsugár.

3. **Légy hálás mindenért!** Sokszor nem gondolunk arra, hogy minden, amink van, ajándék. Sőt, egész létünk, testi-lelki képességeink mind a mennyei Atya ajándékai. Ajándék az idő, ajándék minden ember, aki körülöttünk él, ajándék minden testi és lelki képességünk. Ha pedig ajándék, akkor meg kell köszönni. Pál apostol jól tudta ezt: *„Szüntelenül hálát adok értetek"* (Ef 1,16). Sőt, még a kéréshez is hozzáfűzi, hogy adjunk hálát: *„Könyörgésetekben terjesszétek kéréseiteket Isten elé, hálaadástokkal együtt"* (Fil 4,7). Ennek az a gyümölcse, hogy „Isten békéje" tölti el szívünket. A hálaadás elveszi aggodalmainkat, félelmeinket, szomorúságainkat és örömöt ad. Ha az új évben a hálaadás tölti be szívünket, akkor erősek maradunk a küzdelemben és győzelmet aratunk a rossz fölött. A hála egységet teremt Istennel és még nagyobb kegyelmek befogadására tesz alkalmassá. A tíz leprás gyógyításánál pont erről van szó. Jézus örült annak az egynek, aki visszajött hálát adni (Lk 17,11-19), és azt mondta neki: *„Hited meggyógyított téged!"* Ez nemcsak a leprától való megtisztulásra vonatkozott, hanem szívének gyógyulására is.

Ebben az évben sok gyógyulást kaphatunk Jézustól, ha rendszeresen gyakoroljuk a hálaadást. Ezt kívánom minden kedves Olvasónknak!

Katona István
főszerkesztő

Jézus Krisztus második eljövetele a Biblia alapján

Életünk átváltozása Jézus Krisztus feltámadásának valóságába – vagy ennek megtagadása – már földi életünkben elkezdődik, azonban igazi jelentősége csak abban az eseményben mutatkozik meg, amelyet az Újszövetség „Jézus Krisztus dicsőséges eljöttének" nevez.

Erről a dicsőséges eljövetelről Jézus többször beszélt.

„Hasonlítsatok azokhoz az emberekhez, akik urukat várják, mikor visszatér a menyegzőről, hogy mihelyt jön és zörget, azonnal ajtót nyissanak neki. Boldogok azok a szolgák, akiket az úr ébren talál, amikor megérkezik. Bizony, mondom nektek: felövezi magát, asztalhoz ülteti őket, aztán megy, és kiszolgálja őket." (Lk 12,36-37)

Krisztus eljövetelét – amelyet az Úr napjának, parúziának, Krisztus utolsó vagy második eljövetelének is neveznek – a Biblia képekben írja le, amelyek az akkori képzeletvilágból származnak. Ezek a képek azokat a külső és belső megrázkódtatásokat mutatják be, melyek Jézus Krisztus dicsőséges eljöttét kísérik a történelem beteljesülésekor.

„Azokban a napokban, a szorongattatás után a nap elsötétedik, a hold nem sugározza fényét, a csillagok lehullanak az égről, és az erők, amelyek az egekben vannak, megrendülnek. Akkor meglátják majd az Emberfiát, amint eljön a felhőkben, nagy hatalommal és dicsőséggel." (Mk 13,24-26)

Sokan úgy vélik, Krisztus végső eljövetelét itt, a földön megelőzi Krisztus ezeréves országa, amelyről János jelenéseiben van szó. A szöveg értelmezésekor a katolikus hívek általában Szent Ágoston magyarázatát követik. Ágoston szerint az ezer év (amely alatt a bibliai nyelvhasználatnak megfelelően egyszerűen egy nagyon hosszú időszakot érthetünk) valójában az **Egyház egész történelme**. Ez Isten győzelmének korszaka, amit Krisztus kereszthalála által vívott ki. Ugyanakkor ez az Istennel szemben álló hatalmak és a Gonosz minden formája ellen folytatott küzdelem korszaka is egyben.

Ám végül Jézus Krisztus utolsó eljövetelekor végleg beteljesíti a szeretet és az élet győzelmét. Akkor meghátrálásra kényszerítenek és *„egy tüzes tóba"* (Jel 20,14) vetnek minden gonoszságot.

Egyetemesen és személyre szólóan

A dicsőséges eljövetel személyre szólóan és egyetemesen is bekövetkezik. Jézus Krisztus eljövetele minden ember számára igazán személyesen történik halála pillanatában. Ekkor az ember *„megrendül"*, egy új valóságba kerül. Számára *„lehullanak az égről"* a Nap és a Hold, amelyek nappal és éjszaka váltakozásában jelzik az időt. Így az ember számára az idő véget ér. Jézus Krisztus elkerülhetetlenül előtte fog állni, mégpedig az örökkévalóság dimenziójában. Ezt *„személyre szóló külön ítéletnek"* is nevezik.

Ugyanakkor a történelem is el fog érkezni egy eseményhez, melyben Jézus eljövetele mindenki számára egy időben következik be. Ezt a kozmikus eseményt „utolsó ítéletnek", vagy a népnyelvben „világvégének" is nevezik. Mi, keresztények azonban nem világvégéről beszélünk, hanem beteljesülésről. A földi világ ideje teljesül be ekkor. A teremtés eléri végső célját.

„Ekkor új eget és új földet láttam, mert az első ég és az első föld elmúlt, és a tenger sem volt többé." (Jel 21,1)

Beteljesül a világ és az új teremtés.

Jelek

A Biblia tanúsága szerint Jézus második eljövetele mindenki előtt megnyilatkozik és jelek fogják kísérni.

„Mert amint a villám napkeleten támad és napnyugatig látszik, olyan lesz az Emberfiának eljövetele is." (Mt 24,27)

Ekkor az egész világnak el kell ismernie méltóságát. Kivétel nélkül mindenkinek! A hívők számára ez öröm lesz!

A Biblia arra utal, hogy a parúziát bizonyos jelek fogják megelőzni. Az egyik első jel az evangélium elterjedése:

„Az országnak ezt az örömhírét pedig hirdetni fogják az egész világon, tanúságot tesznek róla minden nép előtt – és akkor eljön majd a vég." (Mt 24,14)

Más jelek nagy sanyarúság és megpróbáltatások idejéről szólnak, közvetlenül Jézus eljövetele előtt. Ezt az időszakot a világ és az Egyház rendjének összezavarodása és széthullása jellemzi. Sokan fogják elhagyni

keresztény hitüket, és egyre önzőbb, kicsapongóbb életet élnek majd.

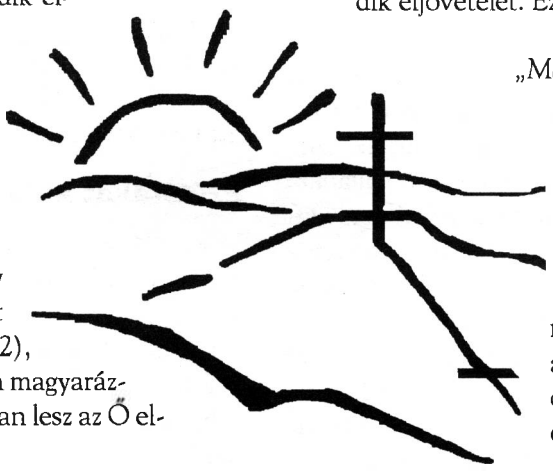
A Biblia beszámol egy „Antikrisztus" eljöveteléről. Az Antikrisztus egy személy vagy hatalom lesz, aki küzdeni fog Isten műve ellen a földön és el akarja azt pusztítani.

Mialatt a zűrzavar jelei egyrészt a történelem egy adott időpontjára utalnak, másrészt megfigyelhetőek az emberiség történelmének számos korszakában. Ez érvényes személyekre, politikai vagy gazdasági rendszerekre is, amelyek „Antikrisztusként" viselkednek.

Váratlanul és meglepetésszerűen

Jézus Krisztus eljövetele hirtelen, váratlanul fog bekövetkezni. Sokan nem lesznek rá felkészülve. Jézus maga mondta, hogy nem ismeri második eljövetelének időpontját:

„Azt a napot és az órát azonban senki sem ismeri, sem az angyalok az égben, sem a Fiú, csak az Atya." (Mk 13,32)

Máté evangéliuma Jézus négy egymást követő példabeszédét tartalmazza (vö. Mt 24,36–25,12), melyekben Jézus figyelmeztetően magyarázza tanítványainak, milyen váratlan lesz az Ő eljövetele.

Egy kedvelt bibliai kép szerint Jézus eljövetele hasonlítani fog egy tolvaj érkezéséhez. Beszél erről Jézus (vö. Mt 24,43), de Pál is használja ezt a hasonlatot:

„Hiszen magatok is igen jól tudjátok, hogy az Úr napja úgy jön el, mint éjjel a tolvaj." (1Tessz 5,2)

Péter szintén így ír:

„Az Úr napja úgy jön majd el, mint a tolvaj. Akkor az egek nagy robajjal elmúlnak, az elemek a hőségtől elolvadnak, ugyanígy a föld is, és annak minden műve, mely rajta található." (2Pt 3,10)

A lényeg a következő: ahogyan senki sem tudja, mikor tör be egy tolvaj, úgyszintén nem tudja senki sem pontosan, mikor jön el ismét Krisztus. Tehát nem kell találgatásokba bocsátkoznunk, hogy mikor és hogyan jön el a vég, hanem mindig készen kell állnunk rá.

Készen állva

Nem kell találgatva keresgélnünk a lehetséges időpontot. Jézus valami fontosabbat vár tőlünk:

„Vigyázzatok tehát, legyetek éberek, mert nem tudjátok, mikor jön el az az idő! [...] Legyetek tehát éberek; nem tudjátok ugyanis, mikor jön el a ház ura, este-e vagy éjfélkor, kakasszókor vagy reggel; hogy amikor váratlanul eljön, alva ne találjon benneteket. S amit nektek mondok, azt mindenkinek mondom: Legyetek éberek!" (Mk 13,33.35-37)

Ébernek lenni annyit jelent, hogy minden pillanatban készen állunk Jézus dicsőséges eljövetelére. Tehát ne halogassunk semmit se későbbre, különösen ne a jócselekedeteket és a bűn elhagyását. Megkérdezhetem magamtól: készen állok most? Jöhet ma Jézus és magához szólíthat engem?

Marana tha – Jöjj Urunk, Jézus!

Mint ahogyan a menyasszony örül vőlegényének, mi is úgy örülhetünk Jézus Krisztus dicsőséges eljövetelének! Az ősegyház lángoló szívvel várta Krisztus második eljövetelét. Ezért imádkozták és kiáltották:

„Marana tha – Jöjj Urunk, Jézus, jöjj és teljesítsd be országod; vess véget a szenvedésnek és vigyél minket Isten atyai házába. Jöjj és teljesítsd be művedet!"

A Jézus eljövetelére való várakozás sokaknak erőt adott ahhoz, hogy elviseljék a támadásokat, a gúnyt, sőt, a fogságot és mártírhalált.

Az Úr második eljövetele a hívők számára a dicsőség ideje lesz. Nem az apokaliptikus események megrázkódtatásaira fognak tekinteni, hanem Őrá, aki az események közepette hozzájuk jön, hogy megváltsa őket és beteljesítse életüket.

Az Úrra tekintés távol áll a hitetlen emberektől, akik teljesen ehhez a világhoz ragaszkodnak. Ezért:

„megdermednek a rémülettől, és annak várásától, ami a világmindenséggel történik." (Lk 21,26)

Viszont a hívők számára mindez óriási vigasz lesz. Rájuk, akik gúnytól, üldözéstől vagy más terhektől szenvedtek, ez vár:

„Mikor pedig ezek elkezdődnek, egyenesedjetek fel és emeljétek fel a fejeteket, mert közel van a ti megváltástok." (Lk 21,28)

Akkor majd Jézus minden hűséges követőjét gazdagon megjutalmazza.

Jézus Krisztus hatalomban és dicsőségben jön el. Fényében megnyilatkozik az élet igazsága.

Leo Tanner

Időszerű jövendölés

„Az emberek gőgjét megaláztatás éri. Egyedül az Úr lesz magasztos azon a napon, és a bálványok mind elenyésznek. A kősziklák barlangjaiba menekülnek az emberek, és a föld hasadékaiba a rettenetet keltő Úrtól, fölségének dicsősége elől, amikor fölkel, hogy megrendítse a földet." (Iz 2,4)

Joseph Brennan összefoglalta az utóbbi két évszázad pápáinak és szentjeinek jövendöléseit. („Homiletic and Pastoral Review-ben Profecy for our time" címmel). Ezeket ismertetjük az alábbiakban:

„Meg fogok rázni minden nemzetet." Ha Isten szent prófétájának ezek a szavai még nem teljesedtek is be, lehetséges-e, hogy a mostani időkben meglátjuk teljesedésüket? A mai világkrízisek erősen arra vallanak, hogy ezeket látta a próféta, és ezek sugallták szavait. Válság van az ember ügyeinek minden nagyobb területén: a közgazdaság, tudomány, ipar, vallás, nevelés, törvények, az életmódok, környezet, erőforrások területén, hogy csak a fontosabbakat említsük. Hatással van az egyházra, az államra és a családra. Megráz minden nagyobb vallási területet: a zsidóságot, kereszténységet, a muzulmán és a keleti vallásokat. Közvetlen és egyetemes kiterjedésű nyomást gyakorol.

De el kell csüggednünk emiatt? Egyáltalán nem! Mi hiszünk Istenben és abban, hogy Őneki nagy és szent célja van a világgal, amelyet teremtett. Ő irányítja azt minden pontban. Ebben csak részleges és feltételes irányítást enged át másoknak.

„Az Úré a föld, és annak teljessége. Ő tartja kezében a föld mélyét és a legmagasabb hegyeket is. Ő alkotta a tengert, az hozzá tartozik. A szárazföld is, mert azt az ő keze alakította ki."

A jelen válságban nemde feltehetjük a kérdést, hogy mi mindezzel Isten terve, és hogy vajon Ő kinyilvánította-e terveit a mi korunk számára? Isten a teremtés Ura, és tudjuk, hogy a múltban gyakran feltárta terveit népe számára. Ámosz megállapítja:

„Az Úr nem tesz semmit anélkül, hogy szándékát el ne árulná szolgáinak, a prófétáknak." (Ám 3,7)

Isten nem habozik még azokat sem felhasználni, akikről mi nem tételeznénk fel, hogy kinyilvánítja nekik hozzánk intézett szavait. Felhasználta még a perzsa királyt is, amint Dániel mondja:

„Arról gondolkodtál, ó király, fekvőhelyeden, hogy mi fog történni. Nos, aki feltárja a titkokat, az megmutatta neked, mi fog történni."

Aquinói Szent Tamás talán erre gondolva tanította:

„Isten minden nemzedékben prófétákat küld Egyházához."

Ennek az írásnak a célja megmutatni, hogyan nyilvánította ki magát prófétái által a történelemnek ebben a válságos időszakában. Valóban, nehéz lenne egy másik olyan időszakot találni, amellyel Ő annyira törődött volna, mint a mi korszakunkkal, főleg, ha törődését az azt körülvevő prófétai tevékenységgel mérjük.

Prófétákat küld az előkészítésre

Ez a prófétai tevékenység különböző módokon nyilvánul meg. A hívőkhöz Isten szentéletű lelkeket küld, akiket rendkívüli ajándékokkal és megbízatásokkal lát el. A hitetleneknek másfajta prófétákat ad: tudományos, társadalmi, politikai prófétákat, így Isten a körülményekhez alkalmazza üzeneteit, amelyeket azoknak küld, akik rászorulnak. A mi korunk kétségtelenül kapott prófétákat. Rachel Carson, egy tudományos próféta, riadót fújt a környezetvédelem érdekében. Társadalmi próféták, mint Martin Luther King, figyelmeztettek a faji megkülönböztetés bűnös voltára. Politikai próféták, mint George Orwell, ugyanezt tették a közösségi és politikai zsarnoksággal kapcsolatban.

Azután ott vannak a vallásos próféták, akik Istennek a teremtett világot illető tökéletes és végső terveivel foglalkoznak. Ők a természetfölötti világgal tőrődnek, amely messze fölülmúlja a tudomány, társadatom vagy politika világát. Mivel olyan dolgokról beszélnek, amelyeknek látszólag semmi közük sincs ehhez a világhoz, ritkán fogadják el őket, s rendszerint üldözést szenvednek. Haláluk után elkerülhetetlenül tiszteletben részesülnek.

Az elmúlt kétszáz évben, és főleg az elmúlt 50 év alatt, Isten a prófétáknak olyan sorát adta a katolikus Egyháznak, amelyhez hasonlót aligha találunk hosszú történetében. Ezeknek a jövendöléseknek nemcsak alakjuk és kifejezésmódjuk volt rendkívüli és drámai, hanem tartalmuk is. A nap táncolt és forgott Fatimában, forrás fakadt Lourdesban, egy Szűzanyáról készült dombormű könnyezett Szicíliában, és csodálatos gyógyulások és megtérések történtek mindezeken a helye-

ken. Naponta új jelek kísérik ezeket a prófétai tevékenységeket.

Nagyon fontos számunkra, hogy felismerjük: Isten nem a jövőt illető kíváncsiságunk kielégítésére küldi ezeket a prófétákat, hanem azért, hogy **felkészítsen minket erre a jövőre**. Amikor az emberek hallgattak a hozzájuk küldött prófétákra, megmenekültek, amikor nem törődtek velük, megfizették ennek árát. Az ár mindig magas volt.

A próféták, akiket Isten felkent a mi időnk számára, valóban rendkívüliek. Vagy mindnyájan szentté, boldoggá avatott egyének, vagy útban vannak afelé. Ennek már önmagában is nagy hatást kell gyakorolnia ránk, főleg, ha megfontoljuk, hogy az Egyház nagyon szigorú vizsgálatot végez azok írásait és szavait illetőleg, akiket az oltárra lehet emelni. Ebből következik, hogy amikor Istennek oly sok szentje jövendöl egy korszakkal kapcsolatban, akkor annak a korszaknak az emberei is ugyanannyi időt kell, hogy fordítsanak annak elemzésére, magyarázására és megfigyelésére.

A mi korszakunkban eddig nem látott gyakorisággal jelent meg Mária, a Próféták Királynője. Négy nagyobb jelenés volt: Lourdes-ban, La Salette-ben, Fatimában és Kairóban, és számosak a kisebb és el nem ismert jelenések. Négy pápa – aki kitűnt az életszentségben és a képzettségben – foglalkozott tanításában és prófétai hivatalában azzal az időszakkal, amelyen most megyünk keresztül. Ezek: IX. Pius, XIII. Leó, X. Szent Pius, és XII. Pius. A szentté és boldoggá avatottak közül próféták módjára foglalkozott ugyanezzel a korszakkal: Don Bosco Szent János, Montforti Szent Lajos, Római Szent Franciska, és Boldog Taigi Mária.

Ezt mondták:

A Szűzanya, a pápák és a szentek prófétai üzeneteit így foglalhatjuk össze:

1. Előre megmondták, hogy eddig nem látott, rettenetes zavar és szenvedés vár az emberiségre. Ez érinteni fogja az ember életének minden területét. Minden a földön, beleértve magát a földet is, gyökeréig meg fog rázkódni. Sok intézmény sose fog ismét felemelkedni, jóllehet nagyon régiek.
2. A kereszténység az eddig tapasztalt legszigorúbb próbatételnek lesz alávetve. Sokan elbuknak benne, de sokan megtisztulnak. Olyan zavar fog uralkodni, hogy látszólag szinte eltűnik a kereszténység.
3. De akkor mintegy teljesítve, amit Jézus mondott: *„Hacsak azok a napok meg nem rövidülnének, egy test sem élné túl"*, Isten közvetlenül közbelép, csodálatos és rettenetes módon, és teljesen megfordítja a világesemények menetét. Ez a közbelépés a csapások sújtotta emberek millióinak imájára és szenvedésére lesz a válasz.
4. Ennek következtében Istenhez fordulnak az emberek, ami egyenlő méretű lesz az előző hittagadással, s ennek eredményeként, amint a Szűzanya megmondta Fatimában, *„a békének egy korszakát nyeri el az emberiség."* Olyan béke lesz, amilyent a világ eddig nem ismert, és úgy látszik, jelentős időn át fog tartani.
5. Az előbb leírt jó és rossz az egész világot érinteni fogja. Egyetlen ember sem képez majd alóla kivételt.
6. A bekövetkezés idejeként a 20. század utolsó része, illetve a 21. század eleje van megjelölve.

Röviden ez az előbb említett jövendöléseknek az általános tartalma.

Mindezeknek a jeleknek jellegzetes jegye Mária különleges szerepe, amelyet Isten adott neki, ennek a válságnak megoldásában éppúgy, mint az azokat megelőző prófétai elemekben. A mai idők nagy kinyilatkoztatásai a Szűzanyával kapcsolatban Fatimában, Portugáliában érték el csúcspontjukat 1917-ben.

De két nagyon fontos kinyilatkoztatás előzte meg ezt: Lourdes és La Salette. Mindkét esetben **bűnbánatra** buzdított a Szűzanya üzenete, amit hitelesített a nyomában járó sok **gyógyulás**.

A sok testi és lelki gyógyulás célja annak megtanítása volt, hogy a világ minden bajára van gyógyulás, ha a világ akarja. De a Szűzanyán keresztül Isten Fatimában szögezte le igazában, hogy milyen irányt fog venni a világ története, és hogy Ő mit akart elérni ezzel.

Konstantin óta (Kr. u. 313) egyetlen év sem volt oly sorsdöntő mind a világ, mind a kereszténység történetében, mint 1917. Annak az évnek novemberében az orosz forradalom elindította a kommunizmust, mindazzal együtt, amit azóta ez az esemény tartalmazott a világ számára. De Isten is jelen volt a világban. 1917 május 13-án jelent meg először a Szűzanya Fati-

mában, ahol csodálatos dolgokat mondott a gyermekeknek, és rajtuk keresztül a világnak:

1. Az első világháború hamarosan véget ér. De az utána következő pápa alatt új és nagyobb háború tör ki, ha az emberek nem tartanak bűnbánatot.
2. Oroszország nagy világhatalommá lesz.
3. Oroszország el fogja terjeszteni a kommunizmust az egész világon.
4. Ennek következtében sok kis nemzet megsemmisül, az Egyházat üldözni fogják, és főleg a Szentatya szenved majd sokat.
5. Végül, az épp oly vigasztaló, mint merész jövendölés kijelentette, hogy – kellő feltételek mellett – Oroszország megtér és a békének egy korszakát nyeri el az emberiség.

A körülményeket tekintve, Oroszország világhatalommá válásának megjövendölése figyelemreméltó volt. 1917-ben még egyáltalán nem látszott annak. Teljesen legyőzve és szétszórva, a nemzeti összeomlás szélén állt. 1918 első hónapjaiban különbékét kötött Németországgal, és visszavonult a háborúból. Ilyen körülmények között csak egy igazi próféta láthatta ennek az elesett óriásnak a felkeltét és egy következő világhatalomként való megjelenését a világon. Ma már tudjuk, milyen pontosan teljesedett ez a jövendölés.

Kellő időben az Egyház legmagasabb tekintélyei elismerték a fatimai jelenéseket. Nemigen tehettek egyebet, főleg miután a Szűzanya 1917. október 13-án 80.000 ember jelenlétében, akik közül egyesek kételkedtek, oly fantasztikus erőről tanúskodott, hogy az még a jelenlevő újságírókat is megrázta. Két pápa, VI. Pál és II. János Pál, személyesen látogatott el Fatimába, XXIII. János pedig, még bíboros korában, XII. Piust képviselve járt ott.

Az Egyház sokat fog szenvedni

A Szűzanyán kívül az utóbbi 150 év négy pápáját használta fel Isten prófétai üzenetek küldésére korszakunk számára. Ha szem előtt tartjuk, hogy a pápa hivatala lényegénél fogva prófétai, nem fogunk csodálkozni azon, ha Isten – legalábbis alkalmasint – felhasználja azt a jövendölés eszközeként. IX. Pius pápa, jóval Fatima előtt, előrelátta ugyanannak az istentelen forradalomnak a jövetelét, amelyre a Szűzanya később figyelmeztetett minket. Pius mondotta:

„Egy nagy jel jön, amely félelemmel vegyes ámulattal tölti majd el a világot. De ez csak azután történik meg, »miután egy forradalom győzedelmeskedett«, amely alatt az Egyház olyan megpróbáltatásokon megy majd keresztül, amelyeket le sem lehet írni."

Az ő uralkodása alatt adták ki Marx és Engels írásait, és úgy látszik, ő megérezte, hogy a jövendő küzdelem szembe fogja állítani a kommunizmus hadseregeit a Szűzanyával. Ez két dologra ösztönözte őt: arra, hogy hittételként nyilvánítsa ki a Szeplőtelen Fogantatást, és hogy Marx írásait a tiltott könyvek jegyzékére tegye. Ugyancsak megfizetett mindkét cselekedetéért. Őt nevezték az összes pápák között a leggyűlöltebbnek (a kommunisták), és ezt a gyűlöletet kinyilvánították még temetési menete alatt is, amikor a gonosztevőknek egy bandája sikeresen keresztültört rajta, és megragadta a koporsót, amelyet kis híján sikerült a Tiberisbe dobniuk. Tehát a pápa is abban a bánásmódban részesült, amit a próféták rendszerint kapnak.

A következő pápa, akit Isten felhasznált a prófétálásra, a híres és szent XIII. Leó volt. 1884. október 13-án, mise után látomásban részesült, ami mélységesen megindította. Látta, hogy egy évszázadon belül a gonosz erők oly magasra hágnak majd, hogy Isten csak Szent Mihály főangyal által fogja az utolsó pillanatban megmenteni a világot. Azonnal megírta a Szent Mihályhoz intézett imát, amelyet a katolikusok oly jól ismernek, és elrendelte, hogy azt mondják el minden szentmise után az egész világon. Ezt megtették egészen a II. Vatikáni zsinatig. Mindkét pápa beszélt egy hirtelen és drámai közbelépésről. Később majd meglátjuk, miben állhat ez.

X. Szent Pius pápa volt a következő, akinek határozottan prófétai hajlamai voltak. Egy évvel megválasztása után, 1903-ban, nagyon pontosan megjövendölte az első világháború kitörését. Ez lidércnyomásként állandóan gyötörte őt. Egy nap, amikor valakitől azt hallotta, hogy ilyen háború nem fog kitörni az ő idejében, Pius nagyon komolyan ránézett az illetőre, és azt mondta: téved, sose fogunk 1914 augusztusán túljutni.

Néhány nappal a megjövendölt háború kitörése után a próféta meghalt. Számára az első világháború azoknak a gyötrelmeknek a kezdete volt, amelyek érni fogják a világot. De a pápa nemcsak a háború miatt aggódott. Magának az Egyháznak az állapota, és az azt kialakító küzdelmek mély aggodalommal és szomorúsággal töltötték el. IX. Piusnál és XIII. Leónál jobban látta, mi vár az Egyházra és a világra. Azt mondta: *„Azt hiszem, eljön az idő, amikor a vallás szinte egészen kihal a földön."* S hogy segítse az Egyházat ennek a kihívásnak legyőzésében, hangsúlyozta az Oltáriszentség vételét.

Van remény

XV. Benedek pápasága alatt történtek Fatimában a nagy kinyilatkoztatások. De az ő utóda, XI. Pius alatt kezdett a kommunizmus igazán veszélyessé válni a világra. Ez az életerős pápa harcra szállt híres körlevelé-

ben az *„Istentelen Kommunizmussal"*. Ebben prófétai módon rámutatott, hogy a kommunizmus az Egyház legnagyobb ellensége, amellyel eddig szemben állt. Hátborzongató irat, főleg ha ma olvassuk, és nem kételkedhetünk írójának prófétai adottságában. Teljesen egyetértett X. Szent Pius felfogásával a jelenlegi helyzetet illetően.

XII. Pius pápasága egy másfajta prófétai üzenetet vezet be: a reményét, sőt a dicsőséges reményét. Ez a szentéletű és gyengéd pápa átélte az elődjei által megjövendölt bajok nagy részét. De húsvéti üzenetében, 1958-ban, hat hónappal halála előtt, úgy látszik némiképpen meglátta az alagút végén levő világosságot. Nála ritka érzelmi megnyilvánulással kijelentette, hogy úgy látszik, a Mindenható Isten igazán rendkívüli jövőt készít elő az emberiség számára. Tartsuk szemünk előtt a „rendkívüli" szót, azt illetőleg, amiről később lesz szó. Úgy látszik, a pápa egy fontos hírre bukkant.

Közben térjünk rá néhány jövendölésre, amelyet a mostani idők szentéletű férfiai és női adtak, akik megbízható próféták voltak. Don Bosco Szent János, a Szalézi Rend alapítója úgy beszélt a 20. századról, mint Mária legnagyobb diadaláról, amely *„még a lepantóinál is nagyobb."* Ez megegyezik XII. Pius gondolatával. Montforti Szent Lajos ugyanígy beszélt, megjövendölve, hogy a Szeplőtelen Szűznek szentelt hadsereg el fogja érni a hitetlenek, istentelenek és mohamedánok megtérését. Ez viszont megegyezik a Fatimai Szűzanya szavaival: *„Végül Szeplőtelen Szívem diadalmaskodni fog."*

Egy büntetés megjövendölése

Mielőtt azonban ez bekövetkezne, nagyon nagy megpróbáltatásokon kell keresztülmenni. Eddig nem látott vérontás és emberi szenvedés lesz a Földön. Emellett Isten olyan módon lép közbe, ami nagy pusztulással és megrázkódtatással fog járni még akkor is, ha döntő lesz, és végül jobb dolgokhoz vezet. Ez az, amit IX. Pius és XIII. Leó megpillantott anélkül, hogy leírta volna számunkra. Az elmúlt kétszáz év sok szentje és boldogja foglalkozott ezzel a rendkívül fájdalmas tüneménnyel. Ezek egyike Római Szent Franciska. Ő volt az első, aki beszélt a háromnapos sötétségről, ami a földre jön, kimondhatatlan zavart, nyomorúságot, pusztulást és büntetést okozva. Boldog Taigi Mária megerősíti Franciskának ezt a jövendölését, és néhány részlettel kiegészítette:

„Ez alatt a sötétség alatt az Egyháznak minden ellensége, a titkosak és az ismertek egyaránt, néhány kivételtől eltekintve, akiket Isten hamarosan meg fog téríteni, elpusztul majd az egész földön. A levegőt megfertőzik majd az ördögök, akik mindenféle elrettentő alakban fognak megjelenni. Aki kíváncsiságból kinyitja az ablakot, vagy elhagyja a házat, azonnal meghal. Ezek alatt a napok alatt az embereknek otthon kell maradniuk, imádkozniuk kell a rózsafüzért és könyörögniük kell Isten irgalmáért."

Boldog Taigi Anna egy kortársa, Canori-Mora Erzsébet, aki a szentség hírében halt meg 1825-ben, főleg azt hangsúlyozza, hogy az ördögök Isten haragjának eszközeiként fognak szerepelni a bűnös emberek számára.

„Hirtelenül olyan rettenetes és erős szél keletkezett, hogy dühös oroszlánok ordításához hasonlított... Az egész világon hallották. Az ördögök megszámlálhatatlan serege rohan majd végig a földön, és rettenetes szerencsétlenségeket és csapásokat okoz. Mindent megtámad. Semmit sem kímél meg. Kifoszt minden helyet, ahol kiváltották Isten haragját, és ahol káromolták Őt. Minden ember katolikussá lesz, és elismeri a pápát, mint Jézus Krisztus Helytartóját."

Abból, amit láttunk, azt mondhatjuk, hogy a közbelépés, amelyről a pápák és mások beszéltek, Istentől fog jönni. Heves lesz, fizikai jellegű, hirtelen és romboló. Büntetés lesz, kiterjed az egész világra és (irgalmasan) rövid lesz. Véget vet a gonosz uralmának a földön, legalábbis egy ideig, és a világot teljesen Isten kezében hagyja.

Feltételesek a jövendölések?

Feltehetjük a kérdést, hogy ezek a jövendölések feltételesek-e abban az értelemben, hogy bekövetkezésük bizonyos feltételek teljesítésétől függ-e? A szentek, boldogok és pápák ebben a cikkben említett jövendöléseiben nem szerepelnek feltételek. Fatimában a Szűzanya kijelentette, hogy az általa megjövendölt dolgok bekövetkeznek, ha az emberek nem hagynak fel Isten megbántásával. Ez feltételes jövendölés. De a tény, hogy oly sok minden, amit Ő megjövendölt, már bekövet-

kezett, arra mutat, hogy a feltételeket nem teljesítették. Amint az idő halad, még kevésbé látszik valószínűnek, hogy teljesednek a feltételek. Tény, hogy inkább rosszabbá válnak a dolgok. II. János-Pál pápa azt mondta a francia püspököknek, hogy a mai emberben a bűntudat mindinkább elgyengül. Ez nagyon valószínűtlenné teszi a bűnbánatot.

Nem adjuk fel a reményt

Hálásaknak kell lennünk Istennek azért, hogy megadta az Egyháznak a prófétaság Lelkét. Ez egyike az Ő nagy irgalmasságának. De mivel a jövendölés néhány helyen rossz névre tett szert, gyakran megvetik, főleg a papok. Ám Szent Pál tanácsa még mindig érvényes: *„Ne vesd meg a jövendölést!"* Igaz, hogy azonnal hozzáteszi: *„Hanem vizsgálj meg mindent!"* Itt kerül sor a megkülönböztetésre. Erre szert tehetünk, ha kérjük a Lélek megvilágítását és irányítását, vagy ha tanácsot kérünk okos és tanult kereszténytől, vagy végül az Egyháztól. Ez megér minden fáradságot. Ennek bizonyítékai az áldások, amelyek a múltban abból származtak, hogy hallgattunk a prófétai figyelmeztetésekre, és ugyanígy bizonyítékai a tragédiák, amelyek bekövetkeztek azok esetében, akik vagy nem ismerték fel Isten szavát, vagy fülük mellett bocsátották el azokat. Emberileg érthető, hogy valaki nem akar fáradozni a jövendölések megkülönböztetésével, ez azonban nem okos eljárás. Valójában ezzel véthet a Szentlélek ellen, ez pedig soha senkin sem segített.

Halálos reménytelenség tapasztalható ma az Egyházban, ami főleg a papokat keríti hatalmába. Ez a reménytelenség van sok papi hűtlenség mögött. Bénító hatása van ennek mindazokra, akik megmaradnak. Ennek nem kell így lennie. Mert ha megfontoljuk a mi időnkre vonatkozó jövendöléseket, a szükségesnél több bátorítást találunk bennük arra, hogy helyünkön maradjunk. A Szűzanya szavainak kell visszacsengeniük fülünkben: *„Végül Szeplőtelen Szívem diadalmaskodni fog."*

Közben a papoknak élen kell járniuk megújításában, és buzdítaniuk kell a népet, hogy kövessék példájukat. A Szűzanya főleg a szentségi élet megújítását kéri, és az iránta való erős és következetes tiszteletet. Buzdít a pápának való engedelmességre, az Egyház iránti hűségre és a kölcsönös szeretetre. Mindenekelőtt bűnbánatra és engesztelésre szólít fel. Ha teljesítjük kívánságát, látni fogjuk a csüggedés visszavonulását, és tapasztalni fogjuk az igazi remény újjászületését. Mi nem adjuk fel a küzdelmet, és nem futunk el, hanem kitartunk és várjuk a megszabadulás óráját. Mert bensőleg bízunk abban, hogy a történelem legsötétebb éjszakája utat enged az emberek által valaha is látott legragyogóbb hajnalnak.

Nem kis kiváltság, hogy ahhoz a nemzedékhez tartozunk, amely meg fogja tapasztalni annak az áldott napnak a felvirradását.

Michael H. Brown

ÚJÉVI JÓKÍVÁNSÁGOK

Olyan szemet kívánok neked, amellyel gyönyörködni tudsz a Jó Istenben, amellyel megpillantva egy embert, meglátod, mire van szüksége.

Olyan fület kívánok neked, amely hallja a hangközöket is, s amely nem süket sem a boldogság, sem az ínség jelzéseinek meghallására, s amely meghallja a Szentlélek suttogását.

Olyan szájat kívánok neked, amely az Igazságban, az Igazságról szól, néven nevezi az igazságtalanságot és találékony, ha a vigasztalás és a szeretet szavait kell kimondani.

Olyan kezet kívánok neked, amely ismeri a gyöngédséget, mozdulása képes nyomatékot adni a kiengesztelődésnek, olyan kezet, amely nem szorítja marokra azt, amivel bőségesen rendelkezik, s amit másokkal megoszthat.

Olyan lábat kívánok neked, amely oda tart, ahová érdemes, és nem cövekel le döntő lépések megtétele előtt.

Olyan gerincet kívánok neked, amivel egyenesen járhatsz és őszintén élhetsz, olyan gerincet, amely nem hajol meg az elnyomás, az önkényeskedés előtt, amellyel szelíden és alázatosan követheted a Mestert.

Olyan szívet kívánok neked, amelyben Jézus megpihenhet, és amelyben sokan otthonra lelnek.

Kegyelemteljes, áldott újesztendőt kívánok Neked!

Papságom története és egy ismeretlen apáca

Avagy: vízió Jézusról és egy apácáról

- Hogyan lett egy jogászból püspök?! -

William Emmanuel Ketteler (1811-1877)

W. E. Ketteler mainzi püspök az Egyház szociális tanításának nagy egyénisége, 1864-ben írta meg fő művét „Munkáskérdés és kereszténység" címmel. Nagy hatása volt könyvének, amely külföldön is mozgalmakat hívott létre.

Mindannyian hálával tartozunk életünkért és hivatásunkért mások imáinak és áldozatainak. A német püspöki kar egyik élenjáró tagja a XIX. században, és a katolikus szociológia egyik alapítója, Ketteler püspök, egy egyszerű apácának tartozott hálával, a zárda legszegényebb és legjelentéktelenebb nővérének.

1869-ben egy német egyházmegyei püspök a vendégével üldögélt, Ketteler püspökkel, Mainz-ból. A beszélgetésük alatt a megyéspüspök felhozta vendége rendkívül áldott apostoli küldetését. Ketteler püspök megmagyarázta vendéglátójának:

– „Mindenért köszönettel tartozom, amit Isten segítségével vittem véghez, az imáért és »valaki« áldozatáért, akit nem is ismerek. Csak azt tudom, hogy valaki felajánlotta az egész életét szerető Istenünknek érettem. És nekem meg kell köszönnöm ezt az áldozatot, hogy egyáltalán pap lettem."

Majd így folytatta:

– „Eredetileg nem terveztem, hogy pap leszek. Már befejeztem jogi tanulmányaimat, és csak az járt a fejemben, hogy szerezzek egy fontos helyet a világban, ahol elkezdek megbecsülést, rangot és pénzt begyűjteni. Egy rendkívüli élmény tartott vissza ettől és terelte az életemet egy másik vágányra.

Egy este egyedül voltam a szobámban, a jövőbeli terveimet szövögettem hírnévről, vagyonról, amikor történt valami, amit nem tudok megmagyarázni. Ébren voltam vagy álmodtam? Tényleg láttam, vagy csak álom volt? Csak egy dolgot tudok: megváltoztatta az életemet. Láttam Jézust, egészen tisztán és kivehetően fölöttem állt egy ragyogó felhőben, mutatva nekem Szent Szívét. Egy apáca térdelt előtte, kezeit imára emelve. Jézus szájából a következő szavakat hallottam: **»Szüntelenül érted imádkozik!«**

Élesen láttam a nővér jelenését, és a vonásai olyan mély benyomást tettek rám, hogy a mai napig megmaradtak emlékezetemben. Elég hétköznapi apácának tűnt. A ruházata nagyon szegényes volt és rendezetlen. Kezei vörösek és durvák voltak a kemény munkától. Bármi is volt, álom vagy nem, rendkívüli volt. A létezésem legmélyéig megrázott engem úgy, hogy attól a pillanattól kezdve elhatároztam, hogy Istennek szentelem életemet a papi szolgálatban.

Visszavonultam egy kolostorba lelki gyakorlatra, és minderről beszéltem a gyóntatómmal. Azután, mikor 30 éves lettem, elkezdtem teológiát tanulni. A történet további részét ismeri. Szóval, ha úgy gondolja valami csodálnivalót tettem, most már tudja kinek az érdeme – egy jámbor apácáé, aki értem imádkozott, talán azt sem tudva, ki vagyok. Meg vagyok győződve arról, hogy imádkoztak értem, és továbbra is imádkozni fognak titokban, és hogy ezek nélkül az imák nélkül soha nem értem volna el a célt, amit Isten rendelt számomra."

– „Tudja a hollétét és a személyazonosságát annak, aki imádkozott önért?" – kérdezte a megyéspüspök.

– „Nem, csak Istent kérem mindennap, hogy amíg ő a világon van, áldja meg és fizesse vissza ezerszeresen mindazt, amit értem tett."

A nővér a csűrben

Másnap Ketteler Püspök meglátogatott egy apácazárdát egy közeli városban és szentmisét tartott a kápolnájukban. Épp a szentostyát osztotta az utolsó nővéreknek, amikor az egyiken hirtelen megakadt a tekintete. Elsápadt, mozdulatlanul állt. Végül visszanyerte lélekjelenlétét, és odaadta a szentostyát a nővérnek, aki térdelt, ezért nem vette észre habozását. Aztán befejezte a liturgiát.

A püspök, aki előző nap meghívta, csatlakozott hozzá a reggelinél a zárdában. Mikor végeztek, Ketteler püspök megkérte a Rendfőnöknőt, hogy mutassa be minden apácának a házban. Ő hamarosan összehívta a nővéreket, és mindkét püspök elment, hogy találkozzon velük. Ketteler püspök üdvözölte őket, de nyilvánvaló volt, hogy akit keresett nem volt köztük. Csendesen megkérdezte a Rendfőnöknőt:

– „Igazán itt van mindegyik apáca?"

Ő végignézett az apácacsoporton, majd mondta:

– „Exellenciás uram, mindegyiküket hívtam, de valóban, az egyikük nincs itt."

– „Ő miért nem jött?"

– „A csűrben dolgozik" – válaszolt a Rendfőnöknő –, „és olyan dicséretre méltóan, hogy lelkesedésében néha elfelejt más dolgokat."

– „Szeretném látni azt a nővért" – kérte a püspök.

Kicsivel később a nővér, akit hívtak, belépett a szobába. Ketteler püspök újra elsápadt, néhány szót intézett a többi apácához, majd megkérte hadd maradjon egyedül a nővérrel, aki most jött be.

– „Ön ismer engem?" – kérdezte tőle.

– „Soha nem láttam Méltóságodat ezelőtt."

– „Imádkozott valaha vagy felajánlott-e egy jó cselekedetet értem?" – akarta tudni.

– „Nem emlékszem, hogy valaha is hallottam volna önről."

A püspök néhány pillanatig csendben maradt, majd megkérdezte:

– „Van olyan imádság, amit különösen kedvel?"

– „A Jézus Szent Szíve imádság" – volt a válasz.

– „Úgy tűnik, önnek van a legnehezebb feladata a zárdában" – folytatta.

– „Ó nem, Exellenciás uram" – ellenkezett a nővér –, „de nem hazudhatok, valóban nehéz ez számomra."

– „És mit tesz, amikor kísértések érik a munkája miatt?"

– „Azokért a dolgokért, melyek drágák a számomra, örömmel és lelkesedéssel nézek velük szembe Isten iránti szeretetből, majd felajánlom őket egy lélekért a Földön. Hogy Isten kit választ kegyelmébe ennek eredményeképp, azt teljesen rábíztam, és nem is akarom tudni. Szintén felajánlom erre a célra a szentségimádási időmet minden este 8-tól 9-ig."

– „Honnan vette az ötletet, hogy felajánlja minden érdemét valakiért, aki teljesen ismeretlen az ön számára?"

– „Akkor tanultam, amikor még kint voltam a világban" – válaszolta. – „Az iskolában a tanárunk, a községi plébános megtanította, hogyan ajánljuk fel az érdemeinket a rokonainkért. Emellett még azt is mondta, sokat kell imádkoznunk azokért, akik veszélyben vannak, vagy el fognak veszni. Mivel csak Isten tudja, kinek van igazán szüksége imára, a legjobb, ha felajánlásainkat Jézus Szent Szívének rendelkezésére bocsátjuk, megbízva bölcsességében és mindenhatóságában. Ez az, amit tettem" – fejezte be –, „és mindig hittem, hogy Isten majd megtalálja a megfelelő lelket."

Születésnap és megtérésnap

– „Hány éves?" – kérdezte Ketteler.

– „Harminchárom, Exellenciás uram" – válaszolta.

A püspök egy pillanatig habozott. Aztán megkérdezte:

– „Mikor született?"

A nővér megmondta születése dátumát. A püspök megdöbbent: születésnapja volt az Ő megtérésének a napja! Akkor pontosan úgy látta őt, mint ahogy most itt áll előtte.

– „És tudja esetleg hogy az ön imái és áldozatai elérték-e a céljukat?" – kérdezte tovább.

– „Nem, Exellenciás uram."

– „Nem akarja tudni?"

– „Drága Istenünk tudja, amikor valami jó történik, és ez elég" – hangzott az egyszerű válasz.

A püspök meg volt rendülve.

– „Hát folytassa ezt a munkát az Úr nevében" – mondta.

A nővér azonnal letérdelt a lábaihoz és kérte az áldását. A püspök ünnepélyesen felemelte kezeit és érzelmektől eltelve mondta:

– „Püspöki hatalmamnál fogva, megáldalak téged, megáldom a kezeid és a munkáikat, megáldom az imáidat és áldozataidat, önmegtagadásodat és engedelmességedet. Különösen megáldom az utolsó órádat és kérem Istent, hogy segítsen neked minden vigasztalásával."

– „Ámen" – válaszolt csendesen a nővér, majd felállt és távozott.

Tanulság az életre

A püspök, mélyen megindulva, odalépett az ablakhoz hogy összeszedje magát. Valamivel később, elköszönt a Rendházfőnöknőtől és visszatért püspökbarátja lakásába. Bizalmasan közölte vele:

– „Most már megtaláltam azt, akinek a hivatásomat köszönhetem. A legalacsonyabb rangú és a legszegényebb nővér abban a rendházban. Nem tudom eléggé megköszönni Istennek a kegyelmét, mert ez az apáca majdnem 20 évig imádkozott értem. Aznap, amikor a világra jött, Isten már a megtérésemen dolgozott, előre elfogadva a nővér jövőbeli imáit és munkáját.

Micsoda lecke és emlékeztető ez nekem!

Ha valaha is a hiúság kísértésébe esnék a sikereim vagy a munkáim miatt, akkor az az igazság, és ezt megerősíthetem: Egy szegény apáca imáinak és áldozatainak köszönheted. És amikor egy kicsi, jelentéktelen feladat tűnik fel, ami nem hordoz nagy értéket a számomra, akkor majd szintén emlékeztetem magam arra, hogy ennek az egyszerű apácának az Isten iránti alázatos engedelmessége, önmagán túllépő áldozatvállalása annyira értékes a Mi Urunk, Istenünk előtt, hogy az érdemei felemeltek egy püspököt az Egyháznak."

(Spirit Daily, fordította: Gabányi Andrea)

IMA ÚJÉVRE

Uram, hallasd hangodat ebben az évben úgy,
mint eddig még sohasem!
Meddig kell népednek segítségért kiáltania?

Erejét veszti hagyományod,
amelyet ránk hagytál.
Nap mint nap becsmérlik az igazságot,
és a hitehagyott megnyeri a hívők legjavát.
Te bizonyosan látod e borzalmakat.
Meddig kell még az ég felé kiáltanunk:
„Elnyomás!",
hogy leszállj hozzánk?
Sebeink súlyosak és Te vagy az Oltalom.
Kérlek, hallasd hangodat erőteljesebben
ebben az évben!

A hitehagyottak már elkobozták
Fiad áldozatát.
Nem jössz még,
hogy véget vess kártékonyságuknak?
Lassanként nem lesz lehetőségünk
a szabadulásra,
és Te, Uram, szótlan maradsz?

Azt parancsolják,
hogy ne prófétáljunk Nevedben,
és erőszakkal kitesznek házadból.
Kiűznek és el akarnak hallgattatni,
amikor szeretetedről teszünk tanúságot.
Látod, mekkora békétlenséget keltenek
Szentélyedben?
Látod, miként káromolják nap mint nap
Szentlelkedet?

Amikor Jónás bajában Hozzád kiáltott,
Te válaszoltál neki.
Amikor a seol gyomrából Hozzád kiáltott,
Te válaszoltál, és ő hallotta hangodat.
Panaszunkat, Uram, meghallod-e ma?
Elér-e füledhez?

Amikor Jónást a hal elnyelte,
három napon és három éjjelen át
volt a sötétségben.
Velünk mi lesz, Uram?
Örökre e sötétségben kell maradnunk?

Téged úgy ismernek, hogy igazságot szolgáltatsz
a lélekben szegénynek,
és támogatod a jó ember igazát.
Tekints hát nyomorúságunkra, és ments meg minket!

„Az én békémet adom neked. Gyermekem, hallgass meg és írd: A maradék kedvéért meggyorsítom tervem megvalósítását, ezért maradjatok ébren, mert nem tudjátok, hogy mikor hallotok meg engem a lángokon keresztül... és a Szentlélek sokakra ki fog áradni. Amikor egyesek elkeserednek, biztosítsd őket, biztosítsd őket arról, hogy Atyjuk a mennyben meggyorsítja terve megvalósítását. Hamarosan, és ez a te »hamarosan«-od. (Hangom pusztító láng lesz azok számára, akik elpusztítják a Földet. Légy éber és türelmes!)"

Most már nem kerül sok időbe, míg szavaim beteljesülnek. Igazságosan fogok ítélni.

(Vassula)

HIT ÉS SZERETET

Nincs igazi hit igazi szeretet nélkül. Mert a hit igent mondás Isten hívására. De a szeretet-lényegű Istenre nem tudok igent mondani, ha nem szeretek, vagy ha helytelenül szeretek. Ismerjük az elektromosságból a fázismérőt. Egy ceruza nagyságú kis készülék, melyben kigyullad egy égő, ha a végét elektromos vezetékhez érintjük. Ilyen fázismérő a szeretet. Ezzel kell mérnem a hitet. Ha gyengül a hitem, gyorsan nézzem meg, nincs-e bennem harag, ellenérzés vagy mások megvetése. Ha ezt eltávolítom, megtisztul a szeretet és aktív lesz a hit. – Mérjük le most szeretetünket, hogy megláthassuk hitünket.

1. A szeretet építeni akar!

Csak az tud nagy dolgot végrehajtani Istenben, aki ismeri az örömöt és a hálát. Nem lehet soha semmikor negatívumból kiindulni. Arra nem lehet építeni. Csak az tud építeni, aki tudja, hogy ugyan negatívum van és hogy hol van, hiszen az tudja felépíteni a jót. Ám arra építeni, abból kiindulni nem lehet. Annak vége a halál. Pontosan az hal meg lelkében és életében, aki csak a halált látja az életben. Csak a szenvedést, csak a rosszat. És az tud építeni az életével – másokat és önmagát is –, aki tudja, hogy mi a jó, tudja, hogy miért teszi, tudja, hogy kinek használ vele, és mit akar vele elérni. És éppen, mert tudja, tudja azt is, hogy mennyire nem képes rá, sem ő, sem más, s ezért fordul Istenhez, hogy megtehesse. Semmilyen más úton nem lehet.

Aki nem azért keresi Istent és a Vele való kapcsolatot, hogy minden negatívumát felismerje, akkor miért keresi? Akkor jobb, ha nem tud róla. Akkor nem öli meg önmagát vele. Azzal, hogy tudja, és mégis benne él. Ha valaki fel akarja ugyan ismerni, de nem akarja elhagyni, akkor is ugyanaz lesz. Csak, aki felismeri és el is akarja hagyni, annak lesz élete. És ha valaki ezt azért teszi, mert fél, mert eleve csak a negatívumot látja, akkor megint nem tud segíteni. Ha valaki tudja, hogy minden, ami van, jó és hisz benne, szereti és szeretni akarja, és az bántja, hogy nem tudja eléggé, akkor fog eljutni a szeretethez és az életéhez. Sehogy máshogy. Ezt pedig az ember csak akkor tudja megtenni, ha hisz Isten szavában és szeretetében. Ezért mindent felőle néz.

Aki így lát, az boldog és hálás, mert eléri célját. Mindenki tud így látni, aki akar. Nagy lehetőség, nagy kincs, amit mindenki személy szerint tud érteni és megélni. És éppen mert személyes és neki szóló, tud válaszolni minderre. Aki hisz Istenben, az már örül, mert megkapott mindent. Isten végtelenül szeret mindenkit. De hiába szeret, hogyha valaki azt nem hiszi el. És ha valaki hallja és mégsem hiszi el, akkor eljátszotta a szeretetet, mert nem hitt benne. Ha most, amikor hallja, nem válik valósággá számára, akkor mikor? És ha másnak a szeretete nem elég valóság, akkor kitől fog megtanulni szeretni? Aki tudja, hogy nem szeret, az szeret a legjobban, mert az nem önmagához, hanem máshoz akar fordulni szeretetért. Ahhoz, akinek van, akiről hallja, hogy van és ez Isten! Ebben csak hinni lehet.

A legnagyobb tévhit, amikor valaki azt hiszi, hogy önmagának van szeretete. A szeretet nem az ember erőlködése, hanem Isten ajándéka. A szeretetből kell kiindulni, ha az ember Istenhez akar jutni. Mert csak azért érdemes Istennel kapcsolatban lenni, hogy az ember megtanulja a szeretetet! Ha az ember a valóságot látja, akkor ezt, mint szándékának irányát elfogadja, ebben hisz, de éppen mert a valóságból indul ki (ami egyrészt Isten szeretete, másrészt az ő hiánya), tudja, hogy ott van, ahol van, és Isten szeretetét elfogadja, ezért nincs mitől félnie. Már birtokolja is Isten szeretetét, hisz benne, igényt tart rá, de tudja, hogy ő ehhez kevés, ezért elfogadja és nem fél: kimondja és felszabadul. Öröm, béke és felszabadultság jelzi, hogy valóban hisz Istenben. Nem a negatívum, hanem a pozitívum körül kell forognia, ehhez garancia Isten szeretete.

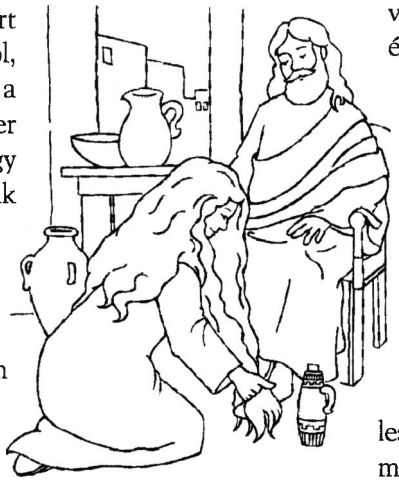
2. A szeretet tiszta szándékból születik

Ismerek valakit, aki mindenkiben rosszat lát. Munkatársaiban is rosszat látott. Most nyugdíjas, egyedül él nappal is elsötétített szobájában, villanyfény mellett. Ezzel is jelzi, hogy kizárja a világot. Nem hisz senkinek a jószándékában, ezért senkit sem szeret. Mire kell itt felfigyelni? Arra, hogy a szeretet a jószándéknál kezdődik. A szeretet (ami az ember részéről az lehet) végül is nem tett, nem érzelem, nem gondolat, hanem szándék. Csak az tud szeretni, aki szándékával szeret. Aki szándékának mélyéig beengedte azt a gondolatot, hogy ő másért akar élni és nem gátolta meg, hogy ez az érzelmeit is áthassa. És az tudja ezt megtenni, aki akarja. Mert hisz.

A szeretet egységbe foglalja az egész embert. A szeretet hallásra, gondolatra épül, személyes állásfoglalást vált ki és belegyökerezik az emberbe. De ez még nem valóság. Csak a szándékában tud megvalósulni. A gon-

dolat még nem szeretet, az érzelem sem az, és a ráirányuló akarat sem. Egyedül a szándék tud az lenni. Minden ennek a függvénye. Aki tudja, hogy így van és hisz Istenben, az végül is el fog jutni a szeretethez: nem önmagától, hanem azért, mert ajándékba kapja. De ahhoz, hogy meg lehessen adni neki azt, amivel nem rendelkezik, úgy kell tennie, mintha már rendelkezne vele. És ha ezt megteszi, akkor megkapja és valóban fog is vele rendelkezni, bár tudja, hogy nem tőle való.

A szeretet a nyugalomnál és az egyszerűségnél kezdődik. Aki szembe mer nézni a tényekkel, hogy másnak van szeretete és neki nincs, és hogy mennyire igényt tartanak rá, de még sincs neki – csak aki ettől nem fél, az képes szándékába belegyökereztetni. A többi Istentől van. Az tud szeretni, aki akar, de hogy ez valójában szeretet, annak meg kell látszania, mert ha valóban akar, akkor nem önmagától, hanem Istentől akar. Ezért nincs ok a félelemre. Csak fontos, hogy az ember mindig előrehaladjon. Mert abból, hogy előrehalad, érzi, hogy Isten dolgozik benne. Ennek jele a hit, egyszerűség, alázat, természetesség. A szeretet mindig abból indul ki, ami van, és ami nincs, abban hisz, hogy lenni fog. A szeretet nem fontoskodik és nem erőszakoskodik.

3. Elismerni, hogy kevés bennem a szeretet

Aki azt akarja tudni, hogy mennyije van Isten előtt, az magától is rájöhet, hogy semmije sincs. És az lesz élő az Isten előtt, aki hitben rájön arra és meglátja, hogy semmije nincs. Aki egy valamit akar birtokolni, az bajban van, mert azt hiszi, hogy ezáltal mindene meglesz. Aki mindent akar birtokolni, az nem akar egy valamit, mert tudja, hogy semmije nincs és tudja, hogy úgyis csak Istentől kaphatja meg azt, amije van. Isten előtt élni annyit jelent, szüntelenül tudomásul venni azt, hogy kevés az, ami van, mindig többet akar, ezért mindig fejlődni kell és nem félni. Mert minden Isten irgalmán múlik. Ezért az ember egészen nyugodt lehet, hogyha alkalmat ad Istennek, hogy kinyilvánítsa benne erejét, akkor meg fogja kapni, ami szükséges.

S ekkor – hogy valóban lehetősége legyen Istennek az ember életében – az embernek meg kell tennie a magáét. Nem azért, hogy létrehozzon magában valamit, hanem hogy megtegye azokat a dolgokat, amiket Isten élettel tölt meg. Alapanyagot kell adni Istennek. Az, hogy valamit tesz, ez még nem jelenti az együttműködést, nem jelenti, hogy ezáltal mindenre szert tesz, hanem csupán lehetőség. Nem is akar mást, mint lehetőséget adni. Aki nem Istenre néz, amikor tesz, az szándékában mindig önmagához kötődik, önmagát akarja megvalósítani benne, aki pedig Istenért tesz valamit, az szándékában tudja, hogy ez nem hozza létre benne azt, ami a célja, mert az Isten ajándéka. A szándéka az, hogy Isten éljen benne. Ezt nem saját tette által kapja, hanem Isten ajándéka által. Ezért nagyon egyszerű akar lenni és igyekszik másnak a javára lenni ott, ahol szükséges, mert tudja, hogy Isten is ezt akarja.

4. Elfelejti önmagát

Hogy az ember mit tesz életében, ez nemcsak tőle függ. Az tapasztalja meg igazán a bűn és szenvedés tartalmát, aki önmaga bűntelen. A szentet az teszi naggyá, hogy nincs bűne és mégis bűn között él, annak szenvedését veszi magára. Ez nemcsak Jézus érdeme és kiváltsága, ezt mindenki megtapasztalhatja, aki leszámolt az életében minden Isten felé való hűtlenséggel, bár gyarlóságából kifolyólag találkozik még önmaga bajaival és hűtlenségeivel, mégsem ezek határozzák meg az életét, hanem, hogy döntött Isten mellett és a döntést mindig bevasalja önmagán. Aki ezt teszi, az boldog és kiegyensúlyozott a szenvedés között. Miért nincs ez így mindig? Valóban az lesz belülről. Bár kívülről érezhet fájdalmat.

Figyeljük meg Jézust. Magára vette azt, amit nem Ő követett el. Az ember is képes magára venni olyan szenvedést, ami nem az ő bűneinek a következménye. Ezért azt, hogy mennyire van valaki elől Isten szolgálatában, abból látni, hogy **mennyit szenved magától és mennyit szenved mástól**! Aki magától szenved, az még az út elején van, aki mástól, az már leszámolt önmagával. Nem az a célja az ember életének, hogy meneküljön a szenvedéstől, hanem hogy mentes legyen az önmagától való szenvedéstől. Hogyan tudja távol tartani magától mindazt a rosszat, ami mástól jön feléje? Belefeledkezéssel.

Aki belefeledkezik a jóba, az elfelejti önmagát. Aki képes ezt megtenni akkor is, amikor másvalaki szenvedést okoz neki, az éppen, mert elfelejti magát, nem veszi észre, hogy szenvedés érte. Aki nem akar mást szeretni, az mindig arra figyel, hogy a másik hogy okoz neki szenvedést. Aki szeretni akar mást, az mindig belefeledkezik abba, ami a másikban nem okoz neki szenvedést. Ezért nagyon pozitív látású, nem a negatívumot nézi, hanem az értéket. Csak akkor van emberek között egyetértés, ha így néznek egymásra. Ez nemcsak hívők között valósulhat meg, hanem ott is, ahol hívők és nemhívők

élnek együtt. A hívő tudja jól, hogy Istentől ő is méltatlanul kapott mindent és ha elfogadja ezt, hogy Isten képes úgy látni őt, hogy nem okoz neki szenvedést a léte, mert belefeledkezik a benne lévő értékbe – akkor ő is bele kell, hogy tudjon feledkezni abba a jóba, ami hitetlen embertestvéreiben van. És az a jó, amit érte tesz, visszasugárzik rá és bele tud feledkezni abba a jóba is, amit ő kap Istentől, hogy továbbadja. És akkor már nem azt látja, aki szenvedést okoz neki, hanem Istent, akitől a mindkettőjükben levő jó származik. Akkor már öröm lesz neki, mert észreveszi, hogy a másik szerethető. Ez mindennek a célja. Ezért a szeretetet pontosan ott lehet megtanulni, ahol nehéz. A nehézség lehetőséget ad arra, hogy szeretete pozitívumból fakadjon.

5. Nem érzelem

A szeretetben egyszerűség van. Mindent a maga valóságában akar látni. Isten nem lelkesedik az ember bűnéért és hűtlenségéért, mert annak tekinti, ami. Isten szereti az embert. Ha az ember úgy néz önmagára és másra, akkor tudomásul veszi, hogy sok mindenért nem szabad lelkesedni. Nem lehet lelkesen szeretni a másik gyengeségét, mert nincs, az egy hiány, s a hiányt pedig nem lehet szeretni, csak azt, ami van. A gyengeséget csak elviselni lehet és tudomásul venni. Akkor lehet elviselni, ha az ember be akarja tölteni és ezért a betöltésért lehet lelkesedni. De ez nem mehet annak rovására, hogy az ember véleményt alkosson, hogy megnevezze a hibát önmagában és másban is. Nem lehet erőszakos a másik bűneivel szemben.

Aki hisz, az nagyon a valóság talaján jár és mégis egészen más. Éppen azért, mert szereti mindazt, ami van, mert az is szolgál neki. Eltökélte magában, hogy bármi is lesz körülötte, vagy bárki, akkor is adni fog.

Itt mindegy már, hogy milyen a másik, hiszen akár jó, akár rossz, úgyis csak adni fog. Alkotása nem egy nagy elhatározás, hanem egy nagy hűség, ami mindig kitart, bármi is lesz, azért eleve pozitív alapállásból indul ki. Nem a lelkiismeretét nyugtatja, hanem elhatározza, hogy mindig hűséges lesz. Ezért jó. Az ember sokat tud szeretni az érzelmei által, de nem lehet a szeretetet az érzelmekre alapozni. Hiszen ha azt is szeretnie kell, akit gyűlöl, nem tudná szeretni. Ha azt tekinti, hogy a másik van, és a szeretet alapja az élet szolgálata, akkor mindegy, hogy a másik gyűlöli-e vagy sem, mert szeretni fogja. Nagyon nehéznek tűnik ez, de Istenből kiindulva nem nehéz megérteni.

De ha megértjük is, akkor is nehéz marad, mert az igazi szeretet meghaladja emberi erőnket. Itt érezzük meg, hogy mennyire rászorulunk Istenre. Ha ezt elismerjük, és hittel kérjük Őt, akkor nem lehetetlen. A hitben túlnövünk emberi képességeinken és beengedjük szívünkbe azokat az isteni erőket, amelyek által más életét meg tudjuk menteni a szeretetben.

Befejezésül felidézem a kiinduló mondatot. Ha gyengülni érezzük hitünket, akkor vizsgáljuk meg szeretetünket. Ha megbánjuk szeretetlenségünket, rossz indulatainkat, önzésünket, akkor szinte árad belénk a hit ereje. Minél gazdagabban szeretünk, annál erősebb lesz a hitünk, és annál gyümölcsözőbb lesz az életünk.

„Mindaz, aki szeret, Istentől született és ismeri Istent. Aki nem szeret, nem ismeri Istent, mert Isten SZERETET!" (1Jn 4,8)

(Ismeretlen szerző)

Krisztus dicsőséges keresztje

— Fénykereszt —

1996 július 16-án, Kármelhegyi Boldogasszony ünnepén, az Úr Jézus Fernanda Navarro, Grenoble-ban lakó családanyának adott kinyilatkoztatása által indította el világszerte több ezer kereszt felállítását, általa pontosan megadott méretben (magassága: 7,38 méter, a vízszintes szár hossza: 1,23 méter), mivel Krisztus keresztje a Golgota hegyén 738 méter magasan állt. Az Úr Jézus „JNSR" (= „Je Ne Suis Rien" – „Én nem vagyok semmi") nevet adja e kiválasztottjának.

† *„...Ezen keresztek által előre hirdetem dicsőséges eljövetelemet..."*

† *„...Szent Anyám tiszteletére kívánom, hogy a kereszt a fehér és kék színt hordja magán..."*

† *„Mondom nektek, hogy Szent Anyám minden ilyen kereszt alatt ott fog állni, ahogy a Golgotán megfeszített Fia keresztje alatt állt."*

† *„Minden kereszt áldás a Föld számára... Mindegyik a fundamentumáig meg lesz áldva az Ég által... Egyetlen kereszt helyét sem ember kereste ki, mindig Istentől származik..."*

† *„Minden hely, ahol a 7,38 méter magas kereszt fel van állítva és a Dozulé-ban általam adott imát imádkozzák, minden katasztrófától megmenekül... Minden kereszt mint egy őrtorony őrködik felettetek. Mert az a város, amelyben e keresztemet felállítják, az ÉN oltalmam alatt áll. Imádkozzátok minden keresztem előtt naponta a dozulei imát abban a biztos tudatban, hogy ÉN is ott vagyok..."*

† *„Ha az imát szívvel mondjátok, akkor sok kegyelmet kaptok minden ilyen kereszt előtt... Imádkozzatok együtt... Minden imát megáldok, melyet hittel imádkoztok e kereszt lábánál... Minden ima növeli a kereszt hatóerejét."*

Az Úr Jézus kérte, hogy a Föld **minden** országában álljon ilyen kereszt, és néhány éve ez meg is valósult. 2005-ben több mint 7000 állt már világszerte. Például Kanadában 800 ilyen fénykereszt van felállítva. Irakban 9, Svájcban 2003-ban 55 állt már. (II. János Pál pápa 2000-ben örömmel fogadta a kezdeményezést, és apostoli áldását adta rá.)

Egy ukrajnai bíboros Kijev körül 4 fénykeresztet állíttatott fel. Kolumbia minden püspöke kért egyet. Magyarországon 2002 november 1-én állították fel az elsőt Debrecenben. A másodikat Tolna megyében, Németkéren. A máriaremetei fénykereszt tudtunkkal a harmadik. 2000 november 15-én II. János Pál pápa apostoli áldását adta mindazokra, akik e kereszteket felállítják. Minden fénykeresztet úgy kell felállítani, hogy a két karja kelet-nyugat irányába mutasson.

Több jelentés érkezett a fénykeresztek közelében elhárult természeti katasztrófákról, mint tájfun, forgószél, stb.

A 2004 december 26-i szökőár után egy indiai pap, aki a templom mellett állíttatott egy fénykeresztet, jelentette, hogy egy kb. 10 méter magas árhullám közeledett a község felé, majd hirtelen megállt és visszahullott.

Mindennapi ima

Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged, mert Szent Kereszted által megváltottad a világot!

A NÁZÁRETI JÉZUS legyőzte a halált, ORSZÁGA ÖRÖK!
Eljön, hogy uralkodjék a világ és az idő fölött.

URAM, ISTENEM! Légy irgalmas azokhoz, akik szent nevedet káromolják, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek!

URAM, ISTENEM! Légy irgalmas azokhoz, akik botrány okozásukkal a világot betöltik, szabadítsd meg őket a sátán szellemétől!

URAM, ISTENEM! Légy irgalmas azokhoz, akik Tőled eltávolodtak, ajándékozd meg őket az Oltáriszentség édes ízének kegyelmével!

URAM, ISTENEM! Légy irgalmas azokhoz, akik eljönnek, hogy dicsőséges Szent Kereszted alatt bűneiket megbánják, ajándékozd meg őket isteni MEGVÁLTÓNK békéjével és örömével.

URAM, ISTENEM! Irgalmasságod hozza le a földre a TE URALMADAT, és mentsd meg az emberiséget, amíg időt adsz neki a megtérésre.

A TE időd közeledik.
„BIZONY HAMAROSAN ELJÖVÖK!"

JÖJJ EL, URAM JÉZUS!

EGY TIZED RÓZSAFÜZÉR...

Kérünk Téged, URUNK ISTENÜNK, áraszd az egész világra végtelen irgalmasságod gazdagságát, KRISZTUS, a mi URUNK által. Ámen.

* * *

JÉZUS mindazoknak megígéri, akik nagy bizalommal naponta imádkozzák ezt az imát, hogy mindenféle katasztrófa ellen megvédi otthonukat, és a szívükbe árasztja ISTENI IRGALMASSÁGÁT.

(Ezt az ígéretet Jézus Dozulében adta Fernanda Navarronak 1975 március 18-án.)

Az Ige köztünk

Az Egyesült Államokban 1981-től adják ki az „Ige köztünk" („The Word Among Us") című folyóiratot, amelynek azóta több mint félmillió olvasója van, s megjelenik spanyolul, oroszul, lengyelül, japánul, szlovákul (2009-től magyarul) is. Pontosan tíz évvel ezelőtt (1999 novemberében) kezdték meg a redemptorista atyák, a Legszentebb Megváltó Kongregációjának tagjai a szlovák nyelvű változat kiadását. A folyóirat kitűnő lelki segédeszközzé vált sokak számára, akik a redemptoristák népmisszióin részt vettek.

Mit is tartalmaz? Más katolikus folyóiratok között egyedülálló abban, hogy a Szentírás mindennapi olvasására irányul, s erre is buzdít. Hogy ezt megkönnyítse, elmélkedéseket közöl a napi bibliai szövegekhez, melyeket a szentmise során felolvasnak. Ezenkívül minden szám más tematikailag (pl. a novemberi arról szól, hogy a szeretet mindent megváltoztat, a decemberi Szent Lukács szövegeit elemzi, melyek Jézus születésére és gyermekkorára vonatkoznak, s közben a Szentírást művészi képek soraként láttatja). A folyóirat a szentek életrajzát is közli, valamint korunk embereinek tanúságtételeit arról, hogyan élnek Jézussal.

2009 áprilisában a Legszentebb Megváltó Kongregációja megkezdte a folyóirat kiadását magyar nyelven is „Az Ige köztünk" címmel.

A folyóiratot külföldön is terjesztjük. 12 szám előfizetési ára 11 euró, 6 számé 5,65 euró. Külföldi megrendelés esetén a postaköltséget is hozzászámoljuk, amely 100 grammig 1,40 euró. Abban az esetben, ha sikerül Magyarországon is elegendő előfizetőt találni, a postaköltség a magyar posta árjegyzékéhez igazodik.

Címünk:

Az Ige Köztünk
Puškinova 1
SK-81104 Bratislava
Szlovákia
e-mail: slovo@smn.sk

A folyóirat megrendelhető a www.ige.sk honlapon is.

Tartalomjegyzék

Katona István: Szeretni egész éven át... 3
Leo Tanner: Jézus Krisztus második eljövetele a Biblia alapján 4
Michael H. Brown: Időszerű jövendölés..... 6
Újévi jókívánságok 10
Papságom története és egy ismeretlen apáca – William Emmanuel Ketteler..... 11
Vassula: Ima újévre 13
Ismeretlen szerző: Hit és szeretet 14
Krisztus dicsőséges keresztje 16
Mindennapi ima 17

Marana Tha arám kifejezés, annyit jelent: „Jöjj el Uram!" Az első keresztények gyakran használták. Szentírásban található: Jel 22,20.

MARANA THA
A Szentlélekben való megújulás katolikus lapja
Megjelenik kéthavonta.
Szerkesztőség:
Budapest 1146 Thököly út 120.
Tel: 222-5306
Felelős kiadó, főszerkesztő:
Katona István
ISSN 0865-2805 B/EL/28/1992
Az Emmausz Katolikus Karizmatikus Közösség
Marana Tha 2000 Alapítványa
Műszaki szerkesztő: Fehérváry Ágnes
Készült: ETO Print Kft.
Ügyvezető igazgató: Magyar Árpádné

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

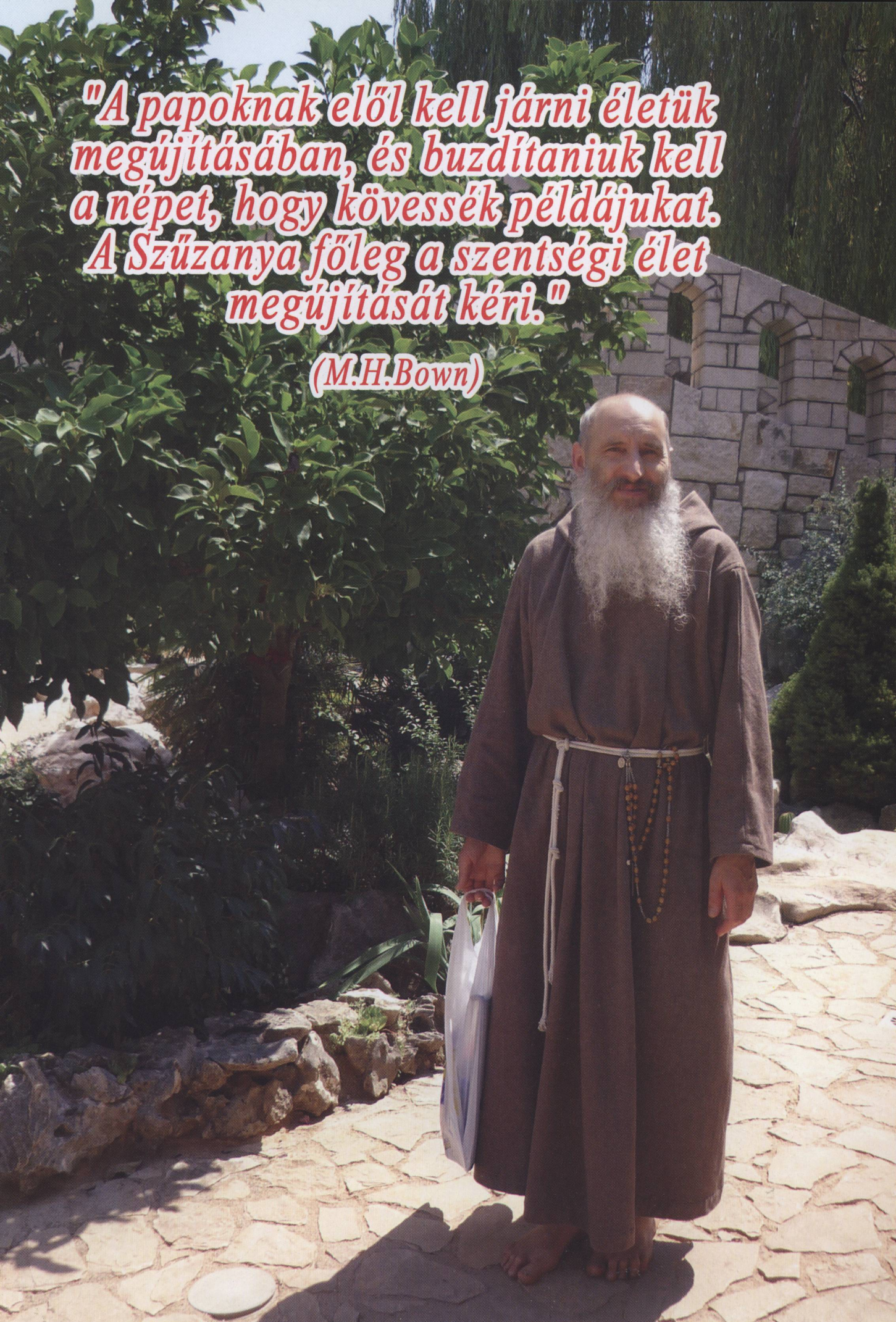
¤ **Szemináriumok Közösségi Házunkban** (1146 Bp. Thököly út 120.):
– **Szentlélek szeminárium** kezdődik 2010 február 1-én (hétfőn).
– **Gyógyító szeminárium** kezdődik 2010 február 3-án (szerdán).
Mindkét szeminárium este 6 órakor kezdődik. Jelentkezni a 222-53-06-os telefonszámon lehet (H-Cs: 10-16 óra között).

¤ A Marana Tha sorozatban megjelent új könyvek: Klemens Armbruster és Leo Tanner: **„Új bort új tömlőkbe – Bevezetés az egyházi kiscsoportok életébe"** (800.–Ft) és Hubert Lenz: **„A tüzet újra lángra lobbantani – Résztvevők könyve"** (800.–Ft).

¤ HELYESBÍTÉS: Az előző számunkban megjelent „Jézus ma is gyógyít" című tanúságtételt nem Tobisch Borbála írta – elnézést kérünk a tévedésért! (Szerkesztőség)

ISTENTŐL MEGÁLDOTT BOLDOG, BÉKÉS ÚJ ÉVET KÍVÁNUNK KEDVES OLVASÓINKNAK!

SZERKESZTŐSÉGÜNK CÍME:
1146 Bp. Thököly út 120. **Tel/fax:** 222-53-06
E-mail cím: maranatha.hu@freemail.hu; katona.istvan@freemail.hu
Mobil: 06/20 438 61 60; 06/20 823 1771
Honlapjaink:
MARANA THA – http://www.maranatha.hu
EMMAUSZ KÖZÖSSÉG – http://www.emmausz.hu
Könyvrendelés: fiererzs@gmail.com

"A papoknak elől kell járni életük
megújításában, és buzdítaniuk kell
a népet, hogy kövessék példájukat.
A Szűzanya főleg a szentségi élet
megújítását kéri."
(M.H.Bown)

"Olyan szemet kívánok Neked,
amellyel gyönyörködni
tudsz a jó Istenben."
(ismeretlen szerző)
200.-Ft